Den 21. oktober 2015 blev i sag nr. 88144:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Vestjylland Forsikring gs.
Bredgade 17-21
6920 Videbæk

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren er omfattet af en ulykkesforsikring i Vestjylland Forsikring gs. Han klager over, at selskabet har afvist at revurdere hans méngrad.

Selskabet har den 27/1 2010 udbetalt 5 % méngodtgørelse, men har efterfølgende afvist at genoptage klagerens sag med henvisning til, at han ikke har fremlagt dokumentation for, at der er sket en væsentlig forværring af hans helbredstilstand. Selskabet henviser derudover til, at klageren har udvist passivitet, og at sagen formentligt er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 30/8 2008 var ude for en ulykke under motorcross-træning. Selskabet anerkendte ulykken som omfattet af forsikringsdækning og indhentede til brug for sin vurdering en speciallægeerklæring af 13/1 2010, hvori det bl.a. hedder:

> **"Medicin**
> Tabl. Sumatriptan benyttes med god effekt ca. 1 gang om måneden mod migræneanfald. Tabl. Pinex 500 mg, 2 stk. og tabl. Ibumetin 600 mg samtidig ved stærk smerte i nakken, benyttes med et par ugers interval.
> …
> *Aktuelle skade:* 30.8… kørte [klager] motocross-løb sammen med andre, [et familiemedlem] var tilskuer. I den fjerneste ende af banen, hvor der ingen tilskuere var, er [klager] formentlig væltet, men selv kommet på cyklen igen. Da han igen kom op til stedet, hvor [et familiemedlem] stod, var han 4 - 5 min. forsinket i forhold til de kørere, han plejede at kunne følges med. Der var mudder på venstre side af styrthjelmen og på jakkens venstre ærme. [Klager] havde ingen erindring om, hvad der var sket og har stadig en lakune i erindringen for de seneste minutter op til det formodede styrt. Der var smerte i nakken og

hovedpine. [Klager] bar styrthjelm og et nakke-/skulderskjold, der nåede op til et par cm under hjelmen for at kunne afbøde kraftige bevægeudslag i halsen. Over de første dage efter skaden tiltog smerten, for derefter atter at aftage over de følgende uger. I den første måned efter skaden var der 5 - 10 migræneanfald. Der har siden været god effekt af Sumatriptan på lignende anfald.
Undersøgelser: [Klager] blev på skadedatoen set i Skadestuen, [hospital]. Han var vågen og klar, havde nakkesmerte og fik foretaget CT-skanning af halshvirvelsøjlen og den øverste del af brystryggen, hvor der fandtes normale forhold. 1.10.2008 blev [klager] set af praktiserende neurolog …, der konkluderede, at der var tale om migræne med aura. Der er 16.12.2008 foretaget MR-skanning af halshvirvelsøjlen, visende lettere degenerative forandringer.
Behandling: [Klager] modtog fra 4 mdr. efter skaden fysioterapi gennem et år, til sidst med 2 ugers intervaller. Der var forbigående lindrende effekt af et par dages varighed. [Klager] udfører dagligt strækøvelser for halshvirvelsøjlen.
Forløb: [Klager] har ikke oplevet bedring i tilstanden siden ca. 1 måned efter skaden. Migræneanfaldene er dog blevet sjældnere.

Aktuelle klager
1) Migræneanfald, der optræder ca.1 gang om måneden, ofte sidst på en arbejdsdag, men uden relation til forudgående fysisk belastning. Der er visuel aura, god effekt af Sumatriptan og af søvn.
2) Konstant smerte i nakke og brystryg, med forværring ved tunge løft, ved blik opad med hovedet lagt bagover og arbejde i foroverbøjet stilling. Der er ikke smertefri dage. Ved hoveddrejning knaser det i nakken.

…

Objektivt
Somatisk
Almentilstand: Spinkelt bygget, sundt, naturligt udseende.
BT: 110/64, P: 57, Højde: … cm (angivet), Vægt: ... kg (angivet).
St. p. et c., abdomen: i.a.
Ydre kranium: Ingen ømhed.

Psykisk
Upåfaldende.

Neurologisk
Kranienerver 1 - 12: Der er overalt normale neurologiske forhold, inid. normal oftalmoskopi. *Overekstremiteter:* Overalt normal, egal kraft, tonus, trofik, bevægelighed, koordination og sensibilitet for smerte og berøring. De dybe reflekser er svage, egale.
Truncus: Der er normal sensibilitet for smerte og berøring. Bevarede abdominalreflekser.
Underekstremiteter: Overalt normal, egal kraft, tonus, trofik, bevægelighed, koordination og sensibilitet for smerte og berøring. De dybe reflekser er svage, egale. Der er normale plantarreflekser.
Ved strakt benløft til 90 grader fremkaldes på begge sider kun hasestramning.

Stand og gang
Normale forhold, inkl. hæl- og tågang.

Columna
Der er normale krumninger og veludviklet muskulatur.

Cervikalt: Der er palpationsømhed af proc. spin. C5 - C7 og ømhed af den omgivende paravertebrale muskulatur samt trapeziusrandene. Der er ingen ømhed af nakkefæsterne. Bevægeligheden er fri i alle retninger. Foramen kompressionstest negativ på begge sider. *Thorakalt:* Der er ømhed af proc. spin. Th5 - Th8 og den omgivende paravertebrale muskulatur. *Lumbalt:* Ingen ømhed, fri bevægelighed; FGA = 0.

Resumé
[Klager], der før aktuelle har haft et enkelt migræneanfald. [Klager] styrtede under motocross-løb d. 30.8.2008 under ukendte omstændigheder, men klarede at komme på motorcyklen igen. Der har siden været belastningsforværret smerte sv. t. halshvirvelsøjlen og migræneanfald. Objektivt findes muskulær ømhed cervikalt og thorakalt.

Konklusion
Der er tale om:
1) Forværring af en forud bestående, formentlig familiært betinget migræne, som nu optræder med månedlige, medicinkrævende anfald. Dette udgør et varigt mén, som er betinget af styrtet d. 30.8.2008. Var dette ikke forekommet med kranietraume, ville [klager] næppe have oplevet mere end nogle få, måske ingen migræneanfald livet igennem.

2) Konstant, belastningsforværret smerte i halshvirvelsøjlen som følge efter forvridning af denne d. 30.8.2008 er en godartet tilstand, der kan forventes at fortage sig helt i løbet af en tidsramme af ca. 1 år fra d.d. Dette vil kunne befordres ved afspændingsøvelser, yoga, pilates el. lign., [klager] rådgives herom. Dette udgør ikke på langt sigt et varigt mén."

I brev af 27/1 2010 udbetalte selskabet méngodtgørelse på 5 % til klageren. Den 9/12 2013 anmodede han om at få genoptaget sin sag, hvilket selskabet afviste i brev af 29/1 2014. I brev af 11/12 2014 anmodede han igen om en revurdering, hvilket selskabet afviste.

Klageren har i klageskema af 1/6 2015 til nævnet bl.a. anført:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.
…
Der afsiges kendelse omkring méngraden 27/1 2010 'ud fra de lægelige akter'.
Det anføres, at sagen kan genoptages såfremt der indtræder en væsentlig forværring - dog på grundlag af en lægelig dokumentation for forværringen.
Det er helt klart at min situation i dag er væsentligt forværret - det kan der argumenteres for med en lang række forhold, men min anmodning om genoptagelse er sket med henvisning til, at speciallægeerklæringen ligger til grund, at mine smerter i halshvirvelsøjlen er godartede og forventeligt vil have fortaget sig helt efter et år!
Jeg har forsøgt behandling som foreslået hos fysioterapeuter, kiropraktorer og andre, men alt uden effekt og på denne baggrund har jeg anmodet om at få sagen genoptaget, idet jeg mener at méngraden er fastsat under forkerte forudsætninger.
Dette afslås af forsikringsselskabet med henvisning til, at de ikke har lagt vægt på at tilstanden er midlertidig eller lagt til grund af tilstanden ville forbedres.
Denne argumentation finder jeg ikke er rimelig - det er alt for belejligt blot at anføre, at man ikke har vægtet dette, når bedømmelsen er sket i direkte forlængelse af den på sel-

skabets vegne udarbejdede speciallægeerklæring og med henvisning til 'de lægelige akter'.
Det fremgår tydeligt, at speciallægen vægter at smerterne fortager sig i løbet af et år (hvilket i høj grad også har været befordrende for, at jeg har brugt betydelige beløb på, uden succes, at forsøge diverse behandlinger i de mellemliggende år), og at selskabet skulle have set bort herfra i bedømmelsen virker helt ulogisk og også forkert såvel ud fra en forretningsmæssig betragtning som en bedømmelse ud fra 'de lægelige akter' på daværende tidspunkt, idet det jo netop anføres i [speciallægens] konklusion, at denne skønner, at 'dette udgør ikke på langt sigt et varigt men'.

Det er meget svært at forestille sig, at dette ikke har haft væsentlig indflydelse på kendelsen og det er på denne baggrund min anmodning skal ses, idet jeg nu efter en årrække med diverse behandlinger ikke længere tror på at det fortager sig - tværtimod er der ingen tvivl om, at smerterne bliver hyppigere og voldsommere med årene.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
Mit ønske er at få foretaget en revurdering af min méngrad under hensyntagen til, at det efterfølgende har vist sig at den i den udarbejdede speciallægeerklæring indeholdte konklusion pkt. 2 har vist sig at være i fuldstændig modsætning med det faktiske forløb, hvorfor fastsættelsen af méngraden har vist sig at være sket på et fejlagtigt grundlag.
Sekundært ønsker jeg sagen genoptaget og revurderet med henvisning til, at der er sket væsentlig forværring af såvel hyppighed som niveau for mine smerter og af min bevægeindskrænkning, hvilket jeg eventuelt er indstillet på at bidrage til med bekostning en fornyet lægelig vurdering - dog forudsat at jeg forinden har mulighed for at forholde mig til omfanget af denne omkostning."

Heroverfor har selskabet i brev af 30/6 2015 til nævnet bl.a. bemærket:

"Som det fremgår af ovennævnte, er vi enige med klageren i, at han pådrog sig varige gener i halshvirvelsøjlen som følge af uheldet. Klageren fik netop tilkendt 5 % men som følge af 'daglige nakkesmerter og lejlighedsvis migræne' (bilag C).

Det er således ikke korrekt, når klageren hævder, at vi har konkluderet, at smerterne i halshvirvelsøjlen ikke udgjorde et varigt men, ligesom det heller ikke er korrekt, at nakkegenerne ikke er indgået i bedømmelsesgrundlaget, idet vi ifølge klageren skulle have lagt til grund, at klagerens gener ville forbedres. Vores lægekonsulent var tværtimod af den opfattelse, at generne ikke ville fortage sig, hvorfor klageren blev tilkendt 5 % varigt men for blandt andet nakkegenerne.

Vi gjorde klageren opmærksom på muligheden for at indbringe sagen for Arbejdsskadestyrelsen, såfremt han var uenig i vores vurdering af méngraden. Klageren har ikke på noget tidspunkt ytret at være utilfreds med vores vurdering af méngraden, og vi hører ikke fra klageren før næsten 4 år efter sagens afslutning i januar 2010. Vi mener derfor, at klageren har udvist passivitet i forhold til at påklage vores vurdering af méngraden.

Som det også fremgår af ovennævnte, har vi flere gange opfordret klageren til at fremsende lægelig dokumentation, såfremt han mener, at der er sket en væsentlig forværring af de gener, der blev lagt til grund ved sagens afslutning, og i det omfang forværringen kan henføres til uheldet. Det har klageren ikke gjort, og vi har således ikke haft mulighed for at vurdere, om betingelserne for genoptagelse af sagen har været til stede.

I forbindelse med en eventuel genoptagelse af sagen - såfremt klageren kan dokumentere, at der foreligger en væsentlig forværring, som skyldes uheldet - tager vi desuden forbehold for forældelse, idet klageren i sin skrivelse af 11.12.2014 har oplyst, at han i perioden fra speciallægeerklæringens udarbejdelse den 13.01.2010 og frem til skrivende stund - svarende til henved 5 år - ikke har haft nogen særlig effekt af diverse behandlinger (bilag F).

Vi fastholder på baggrund heraf vores tidligere vurdering af sagen."

Hertil har klageren i brev af 5/7 2015 yderligere bl.a. bemærket:

"Speciallægeerklæringen er udarbejdet den 13/1 2010 og afgørelsen er dateret 27/1 2010 - hvorfor jeg vil gøre gældende, at jeg ikke kunne tro andet end at konklusionen heri var lagt til grund, når henvises til de lægelige akter - alt andet forekommer da mærkværdigt, når man netop har bekostet udarbejdelsen af en speciallægeerklæring.

Det er korrekt, at jeg gør gældende, at min anmodning om genoptagelse af sagen ikke er en følge at en forværring, men er en konstatering af, at de forudsætninger speciallægen gjorde gældende omkring midlertidigheden i min skade ikke har holdt, hvorfor jeg mener at bedømmelsen er sket på et forkert grundlag.

Dette er jo imidlertid ikke det samme som at jeg ikke mener at skaden er forværret, blot er det ikke på dette grundlag jeg begærer sagen genoptaget.

På tidspunktet for afsigelsen af kendelsen var bedømmelsen muligvis korrekt - men i løbet af de efterfølgende år bliver det klart for mig, at sandsynligheden for, at mine smerter fortager sig og dermed ikke udgør er varigt men, er meget lille eller ikke eksisterende, hvorfor jeg i løbet af 2014 beslutter mig for at søge sagen revurderet på et nyt grundlag.

Jeg har i god tro forsøgt næsten alle former for behandling i den mellemliggende periode i håbet om, at skaden kunne behandles væk, hvorfor jeg finder det helt urimeligt, at jeg påstås at have udvist passivitet. Jeg er af natur ikke en type som klager i tide og utide, men har som udgangspunkt tiltro til fagkyndiges bedømmelser, hvilket bl.a. er grunden til, at jeg har ventet så længe med at tage sagen op igen.

Jeg var jo af den overbevisning, at skaden kunne behandles væk!

Jeg vil afslutningsvis supplerende anføre, at det er min overbevisning, at såfremt sagen blev genoptaget og der blev foretaget en fornyet bedømmelse heraf, ville bedømmelsen blive en ganske anden og formentligt med udgangspunkt i arbejdsskadestyrelsens méntabel pkt. b.1.1.5, idet jeg i hele forløbet har haft såvel bevægeindskrænkning samt somatiske, kognitive og affektive ledsagesumptomer.

Jeg skal derfor fastholde min anmodning om, at bedømmelsen af min sag genoptages og i øvrigt at selskabets argumentationer bedømmes ud fra hvad der fremgår af afgørelsen og den til grund herfor udarbejdede speciallægeerklæring, idet dette er hvad jeg har haft at forholde mig til."

Selskabet har i brev af 9/7 2015 til nævnet bl.a. bemærket:

"Det er korrekt, at vi ikke specifikt anførte i vores erstatningsopgørelse af 27.01.2010 (bilag C), at vores lægekonsulent var uenig med speciallægen. Speciallægen forventede, at

smerterne i halshvirvelsøjlen ville fortage sig i løbet af cirka 1 år, hvorimod vores lægekonsulent var af den opfattelse, at nakkegenerne ikke ville fortage sig.

Klageren fik netop tilkendt 5 % varigt mén som følge af 'daglige nakkesmerter og lejlighedsvis migræne'. Det lå således implicit i vores erstatningstilbud, at vores lægekonsulent var uenig med speciallægen. Og det har efterfølgende vist sig, at vores lægekonsulents vurdering var korrekt, eftersom klageren har oplyst, at nakkegenerne ikke fortog sig.
…
Klageren oplyser i sit indlæg af 05.07.2015 til nævnet, at han i årene efter sagens afslutning blev klar over, at hans nakkegener ikke fortog sig og dermed udgør et varigt mén. Disse gener var klageren imidlertid allerede kompenseret for med vores udbetaling af 5 % méngodtgørelse som følge af blandt andet daglige nakkesmerter.

Og såfremt der er sket en væsentlig forværring af klagerens gener i forhold til, hvad der blev lagt til grund i forbindelse med sagens tidligere vurdering og afslutning, så har vi flere gange opfordret klageren til at fremsende dokumentation på forværringen og årsagssammenhængen. Denne opfordring har klageren ikke fulgt.

Afslutningsvis skal nævnes, at klageren nu oplyser, at han 'i hele forløbet har haft såvel bevægeindskrænkning samt somatiske, kognitive og affektive ledsagesymptomer'. Dette stemmer imidlertid ikke overens med oplysningerne i speciallægeerklæringen, hvoraf det blandt andet under overskriften 'Columna' og 'cervicalt' (nakken) fremgår, at 'bevægeligheden er fri i alle retninger'. I afsnittet med somatiske oplysninger er der heller ikke angivet symptomer. Og såfremt generne har været til stede i hele forløbet, tager vi forbehold for forældelse i sagen."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at den forsikrede skal bevise eller sandsynliggøre størrelsen af et fremsat krav på forsikringsdækning.

Det fremgår af sagen, at klageren den 30/8 2008 var udsat for et ulykkestilfælde, som selskabet anerkendte og den 27/1 2010 udbetalte erstatning for svarende til en méngrad på 5 %. Klageren har efterfølgende anmodet om genoptagelse af sin sag med henblik på revurdering af méngraden. Det har selskabet afvist med henvisning til, at der ikke er fremsendt lægelig dokumentation for, at hans gener efter ulykken er forværret.

Klageren har anført, dels at selskabet i 2010 har fastsat méngraden på et forkert grundlag, dels at der er sket en forværring. Efter hans opfattelse har vurderingen i den af selskabet indhentede speciallægeerklæring af 13/1 2010 vist sig ikke at holde stik, idet han

fortsat har smerter i halshvirvelsøjlen. I erklæringen anføres det, at smerterne forventes at fortage sig i løbet af ca. 1 år.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet på det foreliggende grundlag har afvist at genoptage sagen. Nævnet har herved lagt vægt på, at selskabet ifølge eget udsagn ved fastsættelsen af méngraden har inddraget klagerens nakkegener og har lagt til grund, at disse ikke ville fortage sig, samt at klageren ikke har fremlagt nogen lægeligt materiale, der understøtter, at der er sket en forværring af klagerens gener efter indhentelsen af speciallægeerklæringen af 13/1 2010.

Herefter, og idet nævnet for sit vedkommende ikke har fundet grundlag for at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen med henblik på en fornyet vurdering af klagerens méngrad som følge af ulykken,

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels